

74

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 29 stycznia 1998 r.

w sprawie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Najniższe wynagrodzenie za pracę, przysługujące pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, obliczone na podstawie przysługujących im stawek wynagrodzeń zasadniczych i innych składników wynagrodzenia, w tym wartości deputatów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wynosi 500 zł miesięcznie.

2. Składniki wynagrodzenia, wypłacane za okresy dłuższe niż jeden miesiąc, wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w ust. 1, w wysokości wynikającej z odpowiedniego przeliczenia ostatniej ich wypłaty na okres jednomiesięczny.

3. Przy ustalaniu wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, wyłącza się:

- 1) nagrody jubileuszowe,
- 2) odprawy rentowo-emerytalne,
- 3) dodatkowe wynagrodzenie roczne dla pracowników jednostek sfery budżetowej (nagrody z zakładowego funduszu nagród) oraz należności przysługujące pracownikom z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej,
- 4) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

4. Pracownikom, których wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy jest niższe od kwoty 500 zł miesięcznie, przysługuje wyrównanie do wysokości tej kwoty. Wyrównanie wypłaca się za okres każdego miesiąca łącznie z wynagrodzeniem.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym na podstawie miesięcznych stawek wynagrodzeń zmniejsza się najniższe wynagrodzenie, ustalone zgodnie z § 1, za każdą godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje, o kwotę wynikającą z podzielenia kwoty 500 zł przez liczbę godzin pracy stanowiącą pełny miesięczny wymiar czasu pracy obowiązujący pracownika. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy najniższe wynagrodzenie ustala się w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin zatrudnienia, biorąc za podstawę wynagrodzenie w kwocie 500 zł miesięcznie.

2. Pracownikom wynagradzanym na podstawie godzinowych stawek wynagrodzenia wyrównanie wy-

płaca się za każdą godzinę pracy w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy. Wyrównanie stanowi różnicę między wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 500 zł przez liczbę godzin pracy obowiązującą pracownika w ramach pełnego wymiaru czasu pracy w danym miesiącu a wynagrodzeniem uzyskanym przez pracownika w danym miesiącu, ustalonym zgodnie z § 1, przeliczonym na godzinę pracy.

3. Pracownikom, których obowiązujący wymiar czasu pracy przekracza 42 godziny przeciętnie na tydzień, najniższe wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy. Za każdą godzinę pracy w miesiącu przekraczającą 42 godziny na tydzień, a przepracowaną w ramach obowiązującego pracownika miesięcznego wymiaru czasu pracy, przysługuje wyrównanie ustalone w wysokości stanowiącej różnicę między wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 500 zł przez liczbę godzin pracy w miesiącu, wynikającą z 42-godzinnego tygodnia pracy, a wynagrodzeniem godzinowym pracownika ustalonym zgodnie z § 1.

§ 3. Najniższe wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w § 1, przysługuje również w razie niewykonania pracy w związku:

- 1) z korzystaniem z urlopu wypoczynkowego,
- 2) z korzystaniem ze zwolnień od pracy przewidzianych w przepisach Kodeksu pracy lub innych przepisach prawa, za które pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

§ 4. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do pracowników młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do wykonywania określonej pracy.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 czerwca 1996 r. w sprawie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników (Monitor Polski Nr 39, poz. 388 i Nr 84, poz. 747 oraz z 1997 r. Nr 1, poz. 7 i Nr 38, poz. 379).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1998 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*